

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2025. • br. 3 • god. XIX.

Cijena 1,50 Eura

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 Božja suradnica i živi znak nade u ovom svijetu

mons. Petar Rajić

14 Žena duboke molitve i povjerenja u Božju providnost

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Blaženica je Božji dar hrvatskom narodu

- 18 Cavtat
- 19 Čakovec
- 20 Dubrovnik
- 21 Ivanić-Grad
- 23 Novska
- 25 Osijek
- 26 Plina – Stablina (Ploče)
- 27 Split
- 28 Subotica
- 29 Valpovo
- 30 Zadar
- 31 Zagreb – Šestine
- 32 Zagreb – Trešnjevka
- 33 Zagreb – Trnovčica
- 34 Zemunik

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Kristina Injić

35 Misije u srcu blaženičine duhovne kćeri – razgovor sa s. M. Julianom Beretić

s. M. Lucija Juričić

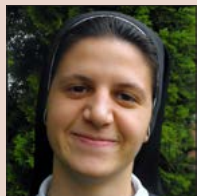
40 »Zaručit ću te sebi do vijeka« (Hoš 2,21)

Molitveni kutak

s. M. Egidija Galić

42 Velika ženo Hrvata

s. M. Kristina Injić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Gospodin neka vam podari obilje mira i dobra!

U pjesmi »Velika žena Hrvata« opjevan je život bl. Marije Propetoga, ali i ljubav njezina hrvatskoga naroda prema njoj koja se posebice očituje u proslavi njezina blagdana u Blatu ili spomendana u općoj Crkvi 9. srpnja. Svečaniye se spomendan slavi u mjestima gdje djeluju njezine duhovne kćeri, sestre Družbe Kćeri Milosrđa ili pak njihovi suradnici okupljeni u zajednicama Poslanika Milosrđa ili Bisera Očeva milosrđa. U pobožnostima koje se upriličuju uz euharistijska slavlja blaženičini štovatelji u molitvi prožetoj tekstovima iz njezine bogate pisane ostavštine slušaju njezine pouke i još više je upoznaju u njezinu duhovnost i nasljedovanju Isusa Krista. Propovjednici se također trude što je moguće više proučavati blaženičine spise, osobito one koji su tiskom objavljeni i izložiti ih u svjetlu liturgijskih čitanja pojedinoga dana. Te propovijedi postaju vrijedna svjedočenja blaženičine duhovnosti, nadahnuta mnogim poticajima za produbljenje vjerničkoga življenja i nama danas. Tako iz godine u godinu, posebice uz ova slavlja, blaženičin lik postaje sve prisutniji u našem vjerničkom puku koji joj se sve više utječe za zagovor u potrebama. Blaženičini štovatelji žarko mole i za njezino proglašenje svetom, jer ona to uistinu jest. Svjedoči to njezin život u kojem je hrabro podnosila razne protivštine zloga koji ju je pokušavao omesti u odvažnu nasljedovanju Krista. Stoga je uvijek poticala svoje sestre da nikada ne klonu:

»Morate se žrtvovati i raditi za spasenje duša, draga djeco, a za to se mora imati: vjeru, volju, hrabrost, ljubav. Došle smo na Božji poziv da radimo u njegovu vinogradu. Svom svojom dušom tražimo sva sredstva i upotrijebimo ih da što bolje uspijemo u djelima milosrđa i da se, u slučaju potrebe, znamo snaći u svakoj situaciji i spasiti što se spasiti da. Ne smijete se nikada smesti, pa i kad bi sve pošlo naopako. I kad bi sve sestre umrle, a ostala samo jedna, ta neka počne nanovo i ide naprijed.«¹

Jednako tako hrabri i nas da odvažno kročimo putem svoje kršćanske vjere i u tom nas prati svojim nebeskim zagovorom.

¹ Majka Marija Propetoga, *O odgoju čvrste volje*, Pouka, 3. prosinca 1950.

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica kauze za proglašenje svetom
bl. Marije Propetoga

Božja suradnica i živi znak nade u ovom svijetu

**Dvadesettreća proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu
od 30. lipnja do 9. srpnja 2025.**

Župa Svih svetih u Blatu, s brojnim hodočasniciima s otoka Korčule i iz drugih mjesta, i ove je godine sudjelovala u devetnici uoči proslave blagdana bl. Marije Propetoga. Misna su slavlja predslavili svećenici iz okolnih župa, uz sudjelovanje više svećenika koji su kao gosti pohodili Blato i blaženičino svetište. Slavlja su bila u samostanskom dvorištu Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa uz blaženičino svetište. Prije mise se molila krunica uz blaženičina promišljanja o pojedinim otajstvima, a slavlja su započinjala procesijom u kojoj misnik nosi blaženičin relikvijar iz svetišta i postavlja ga na oltar, a na završetku slavlja vraća u njezino svetište gdje moli prigodnu molitvu i daje otpusni blagoslov. Vjernici imaju prigodu u svetištu častiti blaženičine relikvije i moliti na njezinu grobu.

Prvoga dana euharistijsko je slavlje u blaženičinu svetištu u Blatu predvodio don Ivo Markić, župnik župa Očišćenja Marijina u Smokvici i sv. Petra u Čari, u koncelebraciji s vlč. Ivanom Matijevićem, svećenikom vrhbosanske nadbiskupije koji je na studiju biblijske teologije u Rimu i don Željkom Kovačevićem, župnikom župe Svih svetih u Blatu. Župni zbor »Don Jakov Salečić« iz Smokvice pod vodstvom Joška Kunjašića predvodio je liturgijsko pjevanje.

Misnik je u evanđelju dana prepoznao izazov da kao vjernici učinimo »korak više« prema Kristu i bližnjima. Govorio je i o učeniku koji je već nasljedovao Gospodina i zamolio ga da mu dopusti da ode i pokopa svoga oca, a Gospodin mu odgovara da ide za njim i pusti da mrtvi pokapaju svoje mrtve! U Židova je pokop oca bila sveta dužnost pa se čini da Isus ne poštuje ni tradiciju ni običaje. On ovime razotkriva licemjerne odgovore koje i mi kršćani da-

jemo kada osjetimo nutarnji poziv da pođemo za njim pa imamo razne izgovore. A Gospodin samo kaže da pođemo za njim. Blaženica nije čekala posebne okolnosti, nego se odazvala i borila svaki dan da postane bolja.

U samostanskoj dvorani skupina djece Biseri Očeva milosrđa izvela je predstavu »Brat Franjo« koju su s njima uvježbale s. Anamarija i Đurđica.

Drugoga dana blaženici su hodočastili župljani župe sv. Josipa iz Vela Luke, a dio ih je došao pješice, zajedno sa svojim župnikom don Hrvojem Katušićem koji je predslavio misno slavlje, s vlč. Nikolom Vidovićem, župnikom u Kremsu, biskupije St. Pölten u Austriji, vlč. Matijevićem i don Kovačevićem. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor »Don Ivo Oreb« pod vodstvom Tončija Oreba.

U propovijedi je govorio o studentskom strahu od profesora, ali i ohrabrenju kad se pogleda one koji su to već završili i usporedio to s vjerničkim pogledom na svece koji su dosegli svoju vjerničku završnicu. Častimo ih i slavimo jer nam pokazuju tu završnicu našega »školovanja«. Svoje je »ispite« položila i bl. Marija Propetoga koja je u svom životu bila u raznim ispitnim olujama, ali je ustrajala u pouzdanju u Gospodina. I danas nas ohrabruje da je Bog uz nas, a oluje su dio života, jer kad ih preživimo, dolaze plodovi koje bez oluje ne bismo upoznali.

Polaznici Osnovne glazbene škole »Blato« u samostanskom su dvorištu održali koncert s izvedbama na klarinetu, flauti, klaviru i trubi, uz sudjelovanje dječjačke klape »Broš« i djevojačke klape »Rečina«, pod vodstvom svojih profesora Dalije Gavranić, Antonia Gavranića i Emila Martinovića. Program prožet duhovnim mislima bl. Marije Propetoga vodila su djeca.

Trećega dana euharistijsko je slavlje predslavio don Jerko Ban, župnik župe sv. Martina u Žrnovu, u zajedništvu s vlč. Matijevićem, vlč. Vidovićem i don Kovačevićem, a pjevali su članovi žrnovskoga dječjega i župnoga zborova.

Govoreći o bl. Mariji Propetoga kazao je da u njezinu dnevnom redu stoji da svaki dan treba započeti tjelovježbom. Danas je potrebno svima, a posebice djeci i mladima, objašnjavati da paze na vlastito tjelesno zdravlje, ali to se jednako odnosi i na duhovno zdravlje. Kao što je potrebna tjelovježba, tako je potrebno i duh vježbati, da barem svaki dan napravimo znak križa na sebi, da se sjetimo onoga dobroga što primamo i što nam se događa u danu koji nam je Bog dao. Ako to ne činimo, najčešće zbog toga upadamo u negativnosti i kritiziranje. Blaženica svoje sestre često poučava da treba znati uzeti na sebe svoj križ. Već je i to dobar početak duhovnoga obrata.

Poslije mise tri su obitelji dirljivo posvjedočila o važnosti svete mise i molitve u obiteljskom životu, njihovu putu do vjere i oslonjenosti na Gospodina u svakodnevnom životu. Njihova je svjedočanstva zaključila s. M. Danijela Škoro izvatkom iz pouka bl. Marije Propetoga objavljenom u jednom od svezaka »Milim sestrama«.

Euharistijsko slavlje **četvrtoga dana** predslavio je don Robert Karačić, župnik župa Gospe od Sniga u Pupnatu i sv. Nikole u Račišću, u suslavlju s vlč. Matijevićem, vlč. Vidovićem i don Kovačevićem, a liturgijsko je pjevanje predvodio domaći dječji župni zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Propovjednik je uz blagdan sv. Tome apostola kazao da smo o tom Isusovu učeniku čuli kao Tomi nevjerniku, a on je zapravo bio hrabar i iskren. Nije povjerovao svojim prijateljima apostolima da je Isus uskrsnuo, nego je tražio i

dokaz za to, a čim ga je vidio, ispovijeda svoju vjeru: »Moj Bog i moj Gospodin!« Isus i nas uči da nas uistinu voli, čak i kad sumnjamo ili ne razumijemo odmah sve što nam govori. I kao što se Isus ukazao Tomi, tako želi doći i k nama danas. Svatko od nas može imati trenutke sumnje, ali nam Bog uvijek pruža mogućnost za obraćanje.

U samostanskom je dvorištu uslijedio koncert dječjega župnog zbora »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Petoga dana euharistijsko je slavlje predslavio don Ivan Bodrožić iz Splita, u zajedništvu s don Vladom Markićem, župnikom župe sv. Roka u Lumbardi, vlč. Vidovićem i don Kovačevićem, a liturgijsko je pjevanje predvodio domaći župni zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Don Bodrožić je Abrahama, Saru i Mateja iz misnih čitanja povezao s bl. Marijom Propetoga i tako istaknuo vezu svetaca sa Svetim pismom koje su oni živjeli i tumačili svojim životom, a poneki i svojim spisima. I blaženica poput Abrahama izlazi iz svoje zemlje, iz doma očinskoga i slijedi Božji put, kako je Gospodin vodi. Oboje ostavljaju mnogo toga i u vjeri slijede put koji im je Gospodin zacrtao. Ništa ne traže za sebe. Ono za što žive jest nebo. U bl. Mariji Propetoga prepoznajemo i Saru, ženu sveta života. Na Isusov: »Pođi za mnom!«, carinik Matej, bogat čovjek, usta i pođe za Isusom. Tako je učinila i bl. Marija Propetoga. Kad je krenula u pustolovinu s Gospodinom, on ju je na nov način uveo u život. Kao što je Gospodin pozvao Abrahama i Saru ili Mateja i Mariju Propetoga, tako poziva i svakoga od nas da odgovorno prihvaćamo svoj zemaljski život i njime tako gospodarimo da sebi osiguramo vječnost.

U samostanskom je dvorištu predstavljen treći svezak »Milim sestrama« u nizu Misericordia u kojem su sabrane blaženičine pouke sestrama od 1940. do 1942. godinu u izdanju Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa. Knjigu su predstavili s. M. Mirjam Gadža, provincijalna savjetnica i don Ivan Bodrožić, redoviti profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu, a priredila ju je s. M. Emila Barbarić, provincijalna predstojnica. Program promocije moderirala je Slavica Bošković, a pjesmom obogatio župni zbor mladih »Stope«.

Šestoga dana euharistijsko je slavlje predslavio don Luka Cvitanović, župni vikar u župi Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Gradini, BiH, u zajedništvu s vlč. Vidovićem i vlč. Ivanom Popićem, župnikom župe Presvetoga Trojstva u Daruvaru, a don Kovačević je ispovijedao u svetištu. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor mladih »Stope«.

Don Cvitanović je u propovijedi kazao da svaki put kada sebe i svoj život prepoznamo u svetopisamskim tekstovima, to je Božji znak i njegova potvrda nama da je ta riječ živa, da nam Bog govori i da je on i danas za nas tu. Vjernici još i prihvate da je ta Božja drevna riječ i danas živa i djelotvorna, ali su skloni vjerovati da se ona odnosi samo na neke izabrane pojedince. Isusu kaže: »Žetva je velika, a radnika je malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu.« Nije to poziv nekoj Božjoj eliti koja slijedi Gospodina u posvećenju životu kao svećenici, redovnici i redovnice. Isus šalje sedamdesetdvojicu učenika, a taj broj je simboličan, jer se u Knjizi Postanka govori o sedamdesetdva poganska naroda koja su potekla od Noinih sinova. Boga ne svjedoče samo papa, biskupi, svećenici, redovnici i redovnice, nego svaki vjernik. Svi smo ta Božja elita, Bož-

ji izabranici. Ne zaboravimo na poslanje da nosimo Boga drugima – u svojoj obitelji, u svojoj okolini, na svome radnom mjestu, u svojoj zajednici. U tomu nam pomažu i sveci kojima se utječemo u zagovor. Ali sami možemo učiniti puno, svojom molitvom, onom pravom, na koljenima, potkrijepljenom postom i drugim žrtvama koje prikazujemo Bogu da bi ga i drugi susreli i doživjeli u svome životu. Vjerujem da svakoga od nas Bog s razlogom poziva u ovaj zemaljski svijet. Budimo Božji suradnici i živi znaci nade u ovom svijetu, a na tom putu neka nam pomogne i zagovor naše blaženice.

Sedmog dana nedjeljno euharistijsko slavlje predslavio je don Kovačević, a vlč. Popić je ispovijedao. Dan je bio obilježen molitvom za bolesne, a koji su osjećali potrebu mogli su, uz prethodnu prijavu, primiti i sakrament bolesničkoga pomazanja. Župni zbor Svih svetih, pod vodstvom s. M. Danijele Škoro, predvodio je liturgijsko pjevanje.

Misnik je u propovijedi istaknuo da to što se vjernički utječemo u zagovor svecima, u bolesti i drugim potrebama, svjedoči da smo uvijek potrebni tuđe pomoći, tuđih ruku. Rađamo se nemoćni i tuđe nas ruke podižu da prohodamo, da ojačamo, što znači da su nam potrebni ljudi oko nas. I kad nas majka rađa potrebna je primalja, ruke da nas prime u ovaj svijet, da nas prinesu majci. Na rukama drugih smo prvi put zaplakali i udahnuli ovaj zrak koji nam je Bog darovao. Trebaju nam tuđe ruke da nas prate dok ne stanemo na vlastite noge. Jedino razdoblje kada nekako mislimo da nam ne trebaju tuđe ruke jest mladost. Ali i tu je dovoljno da nas strese mala gripa, tako da ne možemo sebi ni čaj skuhati, pa nam je opet potrebna tuđa ruka. Onda idemo prema zrelim godinama kada shvaćamo da nam je potrebno da se na nekoga možemo osloniti pa stupamo

u brak, svećeništvo ili redovništvo jer vidimo da nam u ovom životu nije dana sposobnost da možemo živjeti sami, da se nemamo na koga osloniti. U starosti vidimo da nam je ljudska pomoć potrebna, ali je važna i Božja prisutnost koja nas ne ostavlja u sve dane našega života. Bog nas nikad ne ostavlja, nego sav naš život usmjerava i vodi, pa i onda kada smo mi udaljeni od njega i kada ne razmišljamo o njemu. Obilježeni smo Isusovom prisutnošću i sakramentom krštenja kojega ili živimo ili ne živimo, ili smo u stanju milosti ili u stanju grijeha. Zato budimo oni koji ćemo slaviti Božju ljubav, činiti svakidašnje žrtve i prikazivati ih Bogu koji nas sve voli.

Euharistijsko slavlje **osmoga dana** predslavio je don Josip Mudri, župnik župe sv. Marka u Korčuli, u koncelecijaciji s vlč. Tomislavom Korovom, župnikom župe sv. Petra i Pavla u Koškama, don Vidovićem, vlč. Popićem i don Kovačevićem. Liturgijsko je pjevanje predvodio mješoviti zbor crkve sv. Antuna iz Korčule.

Misnik je bl. Mariju Propetoga počeo upoznavati dolaskom u ovu biskupiju i, nakon sudjelovanja u devetnici za njezin blagdan prije nekoliko godina, polako je ulazio u njezin život i predanje Bogu u njezinoj živoj ostavštini, u časnim sestrama koje djeluju više od stoljeća, a onda i u pisanoj ostavštini u raznim objavljenim djelima. Naišao je i na članak pod naslovom »Tko je ona«, a koji donosi što Blačani u današnjem Blatu govore o blaženici i njezinoj obitelji Petković Kovač. Svaki je krštenik pozvan i poslan da živi svoje krsno otajstvo po kojem je spašen. Stoga bi se svatko trebao zapitati kako mu je živjeti poslanje koje je krštenjem dobio i na što je pozvan u svome životu, sa sposobnostima koje su mu darovane, u okolnostima u kojima živi. Blaženica je shvatila da Crkva nisu samo biskupi, svećenici i redovnici,

pa će oni propovijedati i spašavati gladne i boriti se za njih da ih nahrane. Duh je Božji vodi i nadahnjuje da prepozna kako i ona može uzeti tu »motiku« ljubavi, milosrđa, darivanja, žrtvovanja i poniznosti kojom može obrađivati zapušteni Božji vinograd svijeta koji je zapao u bijedu grijeha, mržnje, ratova, ubijanja i svih zala. Shvaćala je da, poput tolikih svetaca, može sebe ugraditi u Crkvu, vjerujući Bogu i slijedeći njegovu riječ.

Usljedilo je euharistijsko klanjanje u svetištu do ponoći, a sudjelovali su: sestre Kćeri Milosrđa, župni zbor iz Korčule, članice Trećega reda sv. Franje, skupina molitelja »Bl. Marija Propetoga« i Schönstattski pokret, bratimi Svih svetih i sv. Vincence, mladi i neokatekumeni.

Devetoga dana su djeca dječjega vrtića »Marija Petković« u Blatu i njihovi roditelji sudjelovali u procesiji iz blaženičina svetišta do njezine rodne kuće uz župnu crkvu, gdje je uz spomen ploču položen vijenac. U procesiji su još sudjelovali bratimi obiju blatskih bratovština, sestre Družbe Kćeri Milosrđa, župni zbor, svećenici i blaženičini štovatelji. Vijenac su nosili predškolci u narodnim nošnjama Marija Sardelić i Ante Šeparović s Vitom Šeparović koja ga je položila uz pomoć župnika don Željka Kovačevića. Potom se hod nastavio blatskim ulicama do blaženičina svetišta, a u procesiji je pjevao župni zbor i svirala Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«. Molitvu Večernje su otpjevali bratimi i župni zbor Svih svetih.

Euharistijsko je slavlje predslavio mons. Petar Rajić, apostolski nuncij u Italiji i San Marinu, u koncelebraciji s don Vidovićem, vlč. Popićem, vlč. Korovom i don Kovačevićem koji je i propovijedao. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Škoro, a svirao je Frano Bosnić.

Don Kovačević je u propovijedi kazao da se evanđeoski ulomak koji govori o tomu da je žetva velika, a radnika malo, obično povezuje sa svećenicima, redovnicima i redovnicama kao dijelom crkvene zajednice. Ali nju ne izgrađuju samo ti pripadnici, nego svi krštenici i zato doista trebamo moliti gospodara žetve da pošalje radnika u žetvu svoju. Važno je da svaki član Crkve u susretu s Gospodinom razmišlja o tome kako će svoj život utrošiti za drugoga, a oni koji prepoznaju duhovni poziv, da se bore ostati u Božjoj prisutnosti jer bez nje i bez Božjega blagoslova čovjek ne može ostvariti taj poziv koji mu Bog daruje. Kongregacija za proglašenje svetih za skromnu Blajku Mariju Propetoga utvrdila je da je ona ljubila Boga i čovjeka velikodušnim i radosnim srcem i često se po-uzdavala u Boga koji je milosrđe, ispunjavala je njegovu volju, postojano je radila na izgradnji Božjega kraljevstva te je posebno iskazivala ljubav prema onima koji su bili maleni, siromašni, bolesni, grešnici, stari i napušteni. Ovi izrazi su toliko bogati i potiču nas da se svatko od nas zapita: Kakva je moja ljubav, moja postojanost? Komu ja služim? Tko je meni taj maleni danas? Tko je za mene taj siromašni, bolesni, grešni? Jesam li spreman učiniti kao ona, da se darujem i pođem tamo kamo me Gospodin zove?

Blagdan

U prijedpodnevnim satima slavljen su dva euharistijska slavlja u svetištu bl. Marije Propetoga. Prvo je u 8 sati predslavio vlč. Vidović, u koncelebraciji s vlč. Korovom i don Kovačevićem, a vlč. Popić je ispovijedao. Drugo je misno slavlje u 10.30 predslavio don Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Čilipima, u koncelebraciji s fra Šimunom Romićem, ofm iz Orebića, a pjevao je župni zbor mladih »Stope« pod vod-

stvom s. M. Danijele Škoro. U ovom slavlju već tradicionalno je sudjelovalo nekoliko djelatnika dubrovačkoga Caritasa koji su blaženicu uzeli za svoju zaštitnicu.

U poslijepodnevnim su satima na Ploka-ti izvedeni »Blatski tanac« i »Kumpanjija«. Središnje euharistijsko slavlje blagdana započelo je procesijom iz svetišta kroz mjesto s relikvijarom bl. Marije Propetoga koji je nosio predvoditelj slavlja mons. Petar Rajić, apostolski nuncij u Italiji i San Marinu, a sudjelovali su svećenici i ministranti, bratimi, kumpanjoli, župni zbor Svih svetih, dječji župni zbor »Stope«, trećoredice, djeca iz dječjeg vrtića »Marija Petković«, Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«, Narodna glazba, sestre dominikanke iz Korčule i sestre Družbe Kćeri Milosrđa. Euharistijsko pjevanje predvodili su župni zbor Svih svetih i dječji župni zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Škoro, a svirao je Frano Bosnić.

Po završetku euharistijskoga slavlja mons. Rajić, svećenici i ministranti, bratimi, kumpanjoli i časne sestre vratili su se u procesiji u svetište, gdje je molitvom i blagoslovom zaključena proslava blaženičina blagdana u Blatu.

Žena duboke molitve i povjerenja u Božju providnost

*Propovijed mons. Petra Rajića,
apostolskog nuncija u Italiji i
San Marinu na misi blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu,
9. srpnja 2025.*

Draga braćo i sestre, danas naše drage sestre Kćeri Milosrđa slave bl. Mariju Propetoga, utemeljiteljicu svoje redovničke družbe. I mi se radujemo s njima i s cijelom Crkvom u Hrvata koja časti ovu vjernu službenicu Gospodnju. Veoma mi je drago što mogu biti s vama ovdje u Blatu i predvoditi ovu svetu misu na spomendan drage nam blaženice. Srdačno pozdravljam vrhovnu predstojnicu M. Fides Babić i zahvaljujem na pozivu. Pozdravljam i sve

sestre Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje, ovdje prisutne, kao i one na službama diljem svijeta.

Razmišljajući nad životom bl. Marije Propetoga, odmah možemo ustvrditi da nas blaženici i sveci neprestano privlače. Njihov životni primjer vjere i potpune odanosti Bogu jest ono što i sami tražimo i želimo postići. Zato se redovito i molimo Bogu po zagovoru njegovih ugodnika, da Gospodin i nama umnoži vjeru, učvrsti naše ufanje i usavrši nas u ljubavi, da bismo i mi imali dioništvo u njegovoj svetosti.

U opisu djetinjstva Marije Petković posebno se ističe da je odrasla u dobroj katoličkoj obitelji. Njezini su roditelji Antun i Marija imali velik utjecaj u njezinu odgoju i kršćanskoj formaciji. Marija je već u svojim mladim danima upijala vjeru svojih roditelja i njihov osjećaj za djelotvornu ljubav prema siromasima. To je ono što sv. Pavao spominje u prvom čitanju: »Zaodjenite se – kao izabranici Božji, sveti i ljubljani – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu!« Apostol nas potiče da ova svojstva kršćanskog identiteta nosimo kao vlastitu odjeću, kao nešto vidljivo i prepoznatljivo na nama. Svaka bi kršćanska duša koja vjeruje u Boga, i želi ga slijediti, trebala biti prepoznatljiva po ovim karakteristikama, jer one opisuju samoga Gospodina Isusa, koji ostaje zauvijek blaga i ponizna srca, milosrdan i milostiv prema grješnicima, dobrostiv i strpljiv s nama dok se borimo protiv grijeha i zla u svijetu.

Utjecaj koji su roditelji imali na svoju kćerku Mariju i primjer koji su joj davali mnogo je značio za njezin rast u vjeri na putu prema redovničkom životu. Uloga kršćanskih roditelja i danas je od najvećega značenja za pravi odgoj novih generacija. Dobro je sjetiti se kako je papa Franjo, 3. veljače ove godine, malo više od dva mjeseca prije nego što će preminuti,

otvorio Svjetski summit o pravima djece, koji se održavao toga dana u Vatikanu. Na tom susretu blagopokojni je papa rekao: »Djeca nas promatraju! (...) Moramo shvatiti da i mala djeca promatraju, razumiju i pamte. Oni govore i svojom pojavom i svojom tišinom. Poslušajmo ih! (...) Molim da vaš doprinos pomogne izgraditi bolji svijet za djecu, a samim tim i za sve!«, zaključio je Sveti Otac.

Činjenica je da, ako su roditelji dobri i uzorni, onda će njihova djeca to naučiti od njih i slijediti njihov dobar primjer. S druge strane, ako roditelji daju loš primjer ili krivo naučavaju svoju djecu ili popuštaju im u svemu, onda ta djeca vrlo lako mogu krenuti putem zla. Sveti Pavao kaže: »A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva.« Ljubav mora biti naše mjerilo, jer je Bog sama ljubav. On nas potiče da crpimo snagu ljubavi iz njegova Presvetog Srca, koje je bogato za sve koji ga zazivaju. Ova ljubav ne smije biti posesivna ili sebična, nego mora poštivati jedincatost svakog djeteta odnosno čovjeka i uvijek biti usmjerena prema njihovom najvećem dobru, što se ne ograničuje samo na tjelesno i materijalno, nego prvenstveno na duhovni rast i spasenje duše.

Ovo ključno pitanje uvodi nas u današnje evanđelje u kojem bogati mladić ulazi u razgo-

vor s Gospodinom Isusom. Razmislimo na trenutak, da imamo prigodu susresti Isusa oči u oči, kao što je imao ovaj mladić u evanđelju, i da nam je moguće upitati ga samo jedno pitanje, što bismo ga upitali? Možda bismo iskoristili trenutak da tražimo nešto za sebe, na primjer dobro zdravlje, dug život, sreću i materijalnu sigurnost. Ili bismo tražili nešto što bi koristilo drugome, ili možda ono što je ovaj čovjek upitao: »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinitim život vječni?« Isus daje odgovor koji je mladić već mogao znati: »Zapovijedi znadeš...«, i onda nabraja sve zapovijedi koje se tiču našega odnosa prema bližnjemu. Ovdje je Isus isticao vječnu istinu, ako doista ljubimo svoga bližnjega te činimo drugima ono što želimo da i drugi nama čine, to nam već jamči ulazak u vječni život.

Ali ovaj se mladić želio opravdati te je nastavio: »Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.« Bio je željan dublje spoznaje, tražio je nešto više. Imao je u sebi žeđ za vječnošću koju nije mogao sam utažiti. Nešto mu je u srcu nedostajalo. »Isus ga nato pogleda, zavoli ga i reče mu: 'Jedno ti nedostaje. Idi prodaj što imaš i podaj siromasima, pa ćeš imati blago na nebu.

A onda dođi i idi za mnom!'« Isusa je dotaknula znatiželja koju je uočio kod toga mladića i rado je nastavio razgovor, dajući mu još izazovniji i zahtjevniji odgovor koji on nikako nije očekivao. Opazio je u mladićevu srcu iskrenu želju za vječnim životom, ali nedostajalo mu je samo jedno. To jedno pokazalo se kao najveća prepreka. Navezanost na imetak i nedostatak spremnosti da ga se odrekne, da bi zadobio najveće blago života – prijateljstvo s Isusom, koji se rodio i živio u siromaštvu da bismo svi mi u njemu prepoznali i imali svoje jedino bogatstvo.

Isus nije tražio od ovoga čovjeka da živi u siromaštvu, nego da svoj život i svoje blago iskoristi za dobra djela prema potrebnima, i da tako čineći, postavi čovjeka iznad materijalnoga bogatstva. I nama je danas važno s vjerom pristupiti Isusu, koji odgovora na sva naša pitanja svojom božanskom riječju i svojim primjerom požrtvovne i darežljive ljubavi, koja nam donosi radost već u ovome životu i obećanje vječnoga blaga na nebu.

Slično je pitanje i bl. Marija Propetoga postavila Gospodinu Isusu još kao mlada djevojka koja je djelotvorno radila i pomagala u svojoj rod-

noj župi ovdje u Blatu na Korčuli. Osjetila je potrebu da učini nešto, potaknuta primjerom koji joj je dao sam Isus, a i njezini roditelji koji su bili angažirani vjernici. Nije promatrala niti komentirala sa strane, nije se izvlačila i razmišljala da će to netko drugi učiniti, nego je oduševljeno i rado odgovorila i prihvatila se posla. Mogla je mirno ostati kod kuće i živjeti od obiteljskoga blaga, ali joj je bilo više stalo do duše, do vječnoga života, te se bez oklijevanja odrekla svega materijalnoga koje je mogla uživati, da bi slijedila Isusa na putu prema svetosti i vječnom životu.

Potaknuta Duhom Božjim, odlučila je posvetiti sav svoj život Bogu i osnovala je novu redovničku zajednicu, Družbu Kćeri Milosrđa, koja je osnovana ovdje u Hrvatskoj, a poslije se širila po zemljama Južne Amerike i Europe. Svojoj družbi, koju je vjerno i hrabro vodila četiri desetljeća, dala je smjer »širiti i promicati, preko duhovnih i tjelesnih djela milosrđa, poznavanje Božje ljubavi«. Svi bismo trebali težiti k što dubljem poznavanju Božje ljubavi, a to možemo postići ako smo otvoreni i spremni na duhovna i tjelesna djela milosrđa. Podsjetimo se na to da nas Crkva uči da su tjelesna djela milosrđa: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, putnika primiti, bolesna i utamničena pohoditi, roba otkupiti, mrtva pokopati. A duhovna djela milosrđa su: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika opomenuti, žalosna i nevoljna utješiti, uvredu oprostiti, nepravdu strpljivo podnositi, za žive i mrtve Boga moliti.

Blažena Marija Propetoga cijeli je život prakticirala spomenuta djela milosrđa i tako je ostavila svojim sestrama, a i svima nama, primjer koji valja slijediti, na vlastitom životnom putu. Marija Propetoga preminula je na glasu svetosti u vječnom gradu Rimu na današnji dan prije 59 godina. U nepune 74 godine svoga života, živjela je u bliskom prijateljstvu s Gospodinom Isusom i bila Bogu posve odana, sve do

trenutka kada je predala svoju dušu Bogu i preselila se u vječnost.

Blažena Marija Propetoga bila je žena duboke molitve i povjerenja u Božju providnost. Njezina duhovnost bila je usmjerena prema propetom Isusu, čije je trpljenje i milosrđe nastojala živjeti i prenijeti drugima. Njezina je poruka svima nama da ljubav prema Bogu i bližnjemu treba biti naša snaga i put prema svetosti.

Sveti papa Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom 6. lipnja 2003. godine u Dubrovniku i tako potvrdio njezinu svetost i značenje za Crkvu i društvo. Time nam ostaje trajan uzor u tomu kako se življenjem vjere i ljubavi može mijenjati svijet oko nas. Neka nas njezin primjer potakne da i mi, u svojim životima, bude-mo milosrdni, predani i hrabri u služenju drugima, osobito onima u potrebi. Njezin nas zagovor prati na našem putu vjere i ljubavi, posebno u ovoj svetoj jubilejskoj godini nade. I dao Gospodin da se po njezinu zagovoru dogode nova čudesa za njezino proglašenje svetom, na slavu Božju i radost cijele Crkve. Amen.

Blaženica je Božji dar hrvatskom narodu

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2025.

Otkad je 6. lipnja 2003. u Dubrovniku papa Ivan Pavao II. blaženom proglasio Mariju Propetoga, njezin se prijelaz u nebo slavi kao blagdan svakog 9. srpnja u Blatu, a diljem Katoličke crkve kao spomendan. Ponešto svečanije se slavi u mjestima gdje djeluju njezine sestre Družbe Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici organizirani u skupine za odrasle pod imenom Poslanici Milosrđa ili za školsku djecu Biseri Očeva milosrđa. Ponegdje se uobičajilo da se uoči proslave blagdana, odnosno spomendana slavi devetnica ili pak trodnevnica s prigodnim duhovnim i kulturnim programom.

Cavtat

Župa sv. Nikole u Cavtatu trodnevnicom se pripravljala na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Prije euharistijskoga slavlja svaku su večer blaženičine duhovne kćeri koje djeluju u župi, s. M. Terezija Kvetek i s. M. Domagoja Marić, s vjernicima molile kronicu s blaženičnim prigodnim mislima uz otajstva te litanije i molitvu za zagovor bl. Marije Propetoga, a nakane su bile posebice za obitelji, bolesne, mir u svijetu, duhovna zvanja i one koji nose rane na

duši ili tijelu. Župna je crkva bila urešena blaženičinom slikom i cvijećem koje je i ove godine darovao naš župljanin cvječar Berislav.

Misu spomendana predslavio je naš župnik don Mato Karamatić u zajedništvu s fra Ilijom Stipićem iz Cavtata i župnikom iz Pridvorja don Tončijem Prižmićem. U propovijedi je istaknuo da je bl. Marija Propetoga svetost života postigla odricanjem od vlastite volje i prihvaćanjem Božje volje za nju koju je prepoznala u okolnostima u kojima je živjela. Dopuštala je da u njoj iz dana u dan raste ljubav prema Bogu i čovjeku i za to je bila spremna puno toga pretrpjeti, a sve za svoju Propetu Ljubav, kako je zvala Isusa. Promicala je Božje milosrđe i dostojanstvo svake ljudske osobe.

Euharistijsko je pjevanje predvodio župni zbor, a na kraju slavlja vjernici su, među kojima je bilo i turista, imali prigodu častiti blaženičine relikvije koje je ove godine uprava Družbe Kćeri Milosrđa darovala našoj župi.

Na kraju slavlja s. Domagoja je zahvalila Bogu na daru blaženice i sudionicima za prekrasne molitvene trenutke i pozvala ih na nastavak zajedništva u druženju ispred župne kuće gdje su s vrijednim župljankama priredile okrjepu.

s. M. Domagoja Marić

Čakovec

Dječji vrtić »Marija Petković« u Čakovcu proslavio je spomendan svoje zaštitnice svetom misom koju je predslavio vlč. Filip Jakupec iz župe Gornji Mihaljevec u zajedništvu s fra Danijelom Maljurom, župnim vikarom iz čakovečke župe sv. Nikole i fra Josipom Šoštarićem, župnikom župe sv. Antuna Padovanskog, Čakovec jug. Djeca su svojim skladnim pjevanjem pod vodstvom Klare Kalšan predvodila liturgijsko pjevanje. Fra Filip je svoju propovijed o ljubavi i odgoju prilagodio djeci. Pitao ih je ko ga oni vole, a odgovori su bili od majke, tate, prijateljice do odgajateljice u vrtiću. Ljubav je poistovjetio s odgojem. Odgoj je jedan od najljepših i najvećih izražaja ljubavi za drugoga. Potrebno je poticati djecu da se otvore raznim zvanjima i da budu sposobna izraziti svoje emocije, da nauče komunicirati i da se socijaliziraju. Isus Krist nas uči toj komunikaciji, uči nas otvarati se svijetu.

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa u Čakovcu djeluju od 1973. godine, a danas, zajedno s odgojiteljicama i suradnicima, nastavljaju prenositi evanđeoske i franjevačke vrijednosti najmlađima. Djeca se u vrtiću odgajaju u duhu prihvaćanja, poštovanja i ljubavi, a posebna pažnja pridaje se duhovnom razvoju u molitvi, pjesmi i zajedničkom slavljenju svetaca, osobito bl. Marije Propetoga.

Nakon misnoga slavlja bila je prigoda za časćenje blaženičinih relikvija. Uz razmjenu darova i zahvale roditelja i časnih sestara, djeca su otpjevala nekoliko pjesama u radosnu družinu.

Antea Božić, framašica i studentica

Dubrovnik

U katedrali Gospe Velike u Dubrovniku uoči spomendana bl. Marije Propetoga slavila se trodnevnicu. Prije svakodnevnoga euharistijskoga slavlja članice Poslanika Milosrđa mogle su krunicu s blaženičinim promišljanjima o otajstvima dana.

Misu prvoga dana predslavio je župni vikar don Ivan Galjuf i Isusov poziv mladiću iz evanđelja usporedio s bl. Marijom Propetoga koja je prihvatila svoje poslanje i bila svjesna toga da je po krštenju primila svećeničku, proročku i kraljevsku službu. Na Božji je poziv spremno odgovorila. Krenula je u svoju žetvu tako što se brinula za djecu siročad i siromahe u Blatu, osnivala redovničke zajednice i otvarala nova polja milosrdnoga rada, sve do Južne Amerike. Nakon misnoga slavlja uslijedilo je euharistijsko klanjanje u kojem su članice Poslanika Milosrđa zahvalile za deset godina djelovanja svoje zajednice. Svetu misu i klanjanje pjevanjem je protkao katedralni zbor mladih.

Drugoga dana u Dubrovniku se slave bokejski mučenici, tri sveta brata Petilovrijenci – Petar, Lovro i Andrija. Svetu je misu predslavio župni vikar don Darko Kovačević, a heroje križa – koji su umrli mučeničkom smrću od Saracena – povezao s bl. Marijom Propetoga koja je svojim životom častila Isusov križ. Molio je da po njihovu primjeru i nama danas Gospodin otkrije otajstvo križa na kojem je za nas umro i uskrsnuo, da doživimo da križ nije prokletstvo, nego sredstvo spasenja i izvor blagoslova. Križ je za nas ono što su ljestve iz Jakovljeva sna – ono po čemu se penjemo u nebo. Tu raspetu ljubav su sveti mučenici i bl. Marija Propetoga utjelovili i živjeli.

Nakon euharistijskoga slavlja s. M. Katarina Mihić je predstavila Zakladu »Marija Petković«, Biseri Očeva milosrđa su izveli dva recitala o

blaženici, a mladi su otpjevali nekoliko skladbi. Đive i Luce Čatić izvele su »Ave Mariju«, a Eva Baletić i Paula Čatić te Ines Jerković »Milost«. Dječji zbor je otpjevao pjesmu blaženici u čast. Biseri Očeva milosrđa ponudili su svoje uratke koje su izradili za tu prigodu i utržak darovali Zakladi.

Treći je dan misu predslavio katedralni župnik don Marin Lučić i potaknut Jakovljevom borbom s anđelom propovijedao o bl. Mariji Propetoga i njezinoj borbi dvostrukoga zvanja – klauzurnog i aktivnoga. Bila je to njezina duhovna borba i traženje Božjega blagoslova. Primjer je to i za nas da budemo ustrajni i gorljivi u traženju Božjega blagoslova. Pozvani smo da spoznamo svoj identitet Božjih sinovi i Božjih kćeri koji smo poslani u ovaj svijet da posvjedočimo Očevu milosrđe i ljubav za svakog čovjeka.

Nakon mise izložena je relikvija Drva Svetoga Križa pred kojom smo ostali u razmatranju uz blaženičina promišljanja o otajstvu križa, a pjevanje je predvodio katedralni zbor mladih.

Euharistijsko slavlje spomendana predvodio je fra Tomislav Šanko, kustod kustodije sv. Jeronima uz koncelebraciju župnika don Marina Lučića, fra Nedjeljka Jerkana i don Stipe Miloša, župnika u Osojniku. Govoreći o Isusovu pozivu mladiću da ga slijedi, kazao je da je to poziv i svakome od nas, jer to nije poziv na gubitak, nego poziv u slobodu. I bl. Marija Propetoga je čula taj poziv. Iako je u svom roditeljskom domu imala materijalno sve osigurano, osjećala je da joj jedno nedostaje, i krenula je za tim jer nije bila ni za što vezana. Bila je ponizna i nije mislila da sama po sebi pozna svoje poslanje, nego ga je pomno osluškivala u Božjoj riječi i prepoznavala u njegovu vodstvu. Potrebno je da kao vjernici prepoznamo svoje mjesto, ono na koje nas Bog zove i da tu izvršimo svoje životno poslanje.

Liturgijsko je pjevanje predvodio katedralni zbor pod vodstvom Petre Potrebica. Zahvalni Gospodinu za život naše blaženice i za poticaje naših propovjednika proslavu spomendana bl. Marije Propetoga završili smo u radosti oko zajedničkoga stola koji su pripremili župljani sa sestrama Kćerima Milosrđa i Poslanicama Milosrđa.

s. M. Katarina Mihić

Ivanić-Grad

Župa sv. Petra apostola u Ivanić-Gradu trodnevnicom se pripravljala na slavlje spomendana bl. Marije Propetoga, naše nebeske zagovornice, hrvatske franjevke i misionarke našega vremena. Družba Kćeri Milosrđa, koju je utemeljila u Blatu 1920. godine, već je od 1938. godine prisutna u našoj župi. Sestre su uronjene u život župne zajednice i svojim poniznim i nesebičnim redovničkim svjedočenjem uzor su milosrđa i služenja, posebice u odgoju i poučavanju djece i mladih, pravom riječju na pravi način. U tomu su vjerne učenice svoje majke utemeljiteljice koja ih je poučavala o važnosti

riječi, ne samo ljudske, nego prije svega Božje. Marija Propetoga nas poziva da ne budemo površni, nego da duhom uranjamo u smisao i značenje evanđeoske riječi. Bogata je blaženičina duhovna baština zapisana u mnogim spisima, a dio toga je i objelodanjen i dostupan, ne samo njezinim duhovnim kćerima, nego i svima kojima je stalo do rasta u vjeri.

Molitvena nakana trodnevnice bila je za nova duhovna zvanja u Družbi Kćeri Milosrđa i za pokojne sestre koje su djelovale u našoj župi. Prije mise prvoga dana, koju je predslavio naš župnik Branko Koretić, molila se krunica uz blaženičina promišljanja o otajstvima. U propovijedi je govorio o poslanju koje je Gospodin namijenio svakom ponaosob, pa se svatko tko djeluje u Božje ime raduje što se Bog njime poslužio. Blaženica nam je nadahnuće u požrtvovnoj ljubavi prema bližnjima, da se i mi srcem sjedinimo s propetim Kristom. Njezina je Družba postala utjelovljenje Božje ljubavi, dobrote i milosrđa, a njezine sestre isticale su se svojim djelovanjem u bolnicama, staračkim domovima, vrtićima i školama, sjemeništima i župama.

Drugi je dan misu predslavio vlč. Josip Bulat, upravitelj župe sv. Mihaela Arkandela u Velikoj Ludini i ravnatelj novoosnovane Katoličke opće gimnazije u Popovači. Evanđeoski događaj u kojem Isus uskrisava djevojku, a prisutnima kaže da ona nije umrla nego samo spava, iako su svi držali da je djevojka mrtva, propovjednik je oslikao kao buđenje na nov, obraćen život. Blaženica je također bila probuđena na nov život u kojem nije pristajala na samo vanjsku pobožnost, već se Bogu potpuno predala i zaživjela duboku povezanost s njim. Iz toga je izrasla i preobrazba mnogih života oko nje.

Župnik župe sv. Maksimilijana biskupa u Posavskim Bregima vlč. Dražan Mirčić predvodio je misu trećega dana i u svojoj homiliji naglasio da smo radosni samo onda kad sve radimo iz ljubavi jer smo tada veliki u Božjim očima, a ne izostaje ni ljudsko priznanje. Primjer nam je naša blaženica koja je svojim životom svjedočila radikalnu ljubav, prvo prema Bogu, a zatim i prema bližnjima, osobito prema djeci, siromašnima i bolesnima, a njezina redovnička zajednica to i dalje čini.

Svečano euharistijsko slavlje spomendana predslavio je fra Mate Bašić, upravitelj župe u Hrastovici i Petrinji, u zajedništvu s našim župnikom. Prije svete mise molila se pobožnost sv. Josipu i »Hvale i zazivi nebeskom Ocu« koje je sastavila bl. Marija Propetoga. Igrokaz o blaženičinu djetinjstvu s djecom je priredila s. M. Jelena Krilić. Misnik je u propovijedi pozvao vjernike na nasljedovanje blaženičina primjera, osobito u odgoju djece i mladih, jer je to kako se ona odnosila prema djeci i danas jako aktualno. Učila je djecu da znaju živjeti samostalno, a to im je i danas potrebnije nego išta drugo. Za razliku od bogatoga mladića iz evanđelja, bl. Marija Propetoga je svoje srce predala Isusu. U svemu je u potpunosti bila usmjerena na Boga i dobro bližnjega. Bog joj je bio oslonac i iz nje ga je crpila snagu za sve što je živjela jer je Bogu posvema vjerovala. Zadobila je Božju zaštitu i njegov blagoslov. Molimo njezin zagovor, posebice za naše obitelji i mlade. Misnik je na kraju podijelio blagoslov s blaženičinim relikvijama koje su bile izložene i na osobno štovanje.

Slavlje se nastavilo u druženju i razgovoru uz slastice.

Nataša Čurić, Poslanica Milosrđa

Novska

Uoči proslave spomendana bl. Marije Propetoga u župi sv. Luke u Novskoj trodnevnu je pripravu predslavio dr. sc. Denis Barić, profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Duhovnu je obnovu temeljio na svetopisamskoj riječi liturgijskih slavlja, povezujući ih sa svetačkim životom bl. Marije Propetoga. Istaknuo je da svaki vjernik ima svoje misijsko poslanje, poput onoga kad je Isus poslao sedamdesetdvojicu svojih učenika da propovijedaju. Naša misija nije negdje daleko,

već upravo tamo gdje se nalazimo – na svome radnom mjestu, u obitelji, školi i župi. Drugoga dana u ozdravljenju Jairove kćeri razmišljali smo o bolesti i smrti, ali i o ozdravljenju i životu koji Isus daje upravo po vjeri da je Isus taj koji pomaže. Takvu je vjeru imala i blaženica jer se oslanjala na Isusa, osobito u posljednjim godinama života kada je i sama iskusila križ bolesti. Trećega dana tekst o radnicima na Božjoj njivi, potaknuo nas je da svakog vjernika prepoznamo kao radnika na Božjoj njivi, a ne samo svećenike, redovnike i redovnice. Blaženica nije čekala da drugi pođu u žetvu već je sama išla i druge oduševljavala za takvo poslanje.

U slavlju mise spomendana predvoditelju vlč. Bariću pridružili su se naš župnik vlč. Milan Vidaković, upravitelja župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Pakracu vlč. Jozo Zorić te vlč. Marko Gerendaja. Slavlje je započelo

molitvom Večernje i »Hvala i zaziva nebeskom Ocu« u samostanu sestara Družbe Kćeri Milosrđa i nastavilo procesijom s blaženičinim relikvijama uz sudjelovanje svećenika, ministranata, Bisera Očeva milosrđa, Poslanika Milosrđa, sestara Kćeri Milosrđa te vjernika i blaženičnih štovatelja. Primjedbom da ljudi danas sve više kupuju i posjeduju, a sve su manje zadovoljni, propovjednik je sažeto, ali vrlo snažno i dojmljivo, istaknuo koliko nam je potrebna duhovna sigurnost i pouzdanost, onakva kakvu je živjela blaženica.

Biseri Očeva milosrđa pripremili su i izveli predstavu »Isus u obitelji«. Prikazom modernoga načina života, djeca su duhovito, ali vrlo produbljeno, podsjetila na to da i danas valja sačuvati obiteljsku molitvu i zajednički odlazak na svetu misu, upravo onako kako je blaženica neumorno svjedočila iskustvo iz vlastite obitelji. Publika se smijala dosjetkama, ali je bila i potaknuta na razmišljanje o porukama iz igrokaza.

Nakon mise družili smo se u samostanskom dvorištu uz domjenak gdje su se Poslanici Milosrđa oprostili od svoje voditeljice s. M. Emile Barbarić koja je izabrana za provincijalnu predstojnicu hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa i preuzima službu u Zagrebu.

Antonija Ilić, Poslanica Milosrđa

Osijek

Trodnevnici uoči proslave spomendana bl. Marije Propetoga u župi sv. Obitelji u Osijeku predslavio je naš župnik fra Dragutin Bedeničić. Moleći »Hvale i zazive nebeskom Ocu« – koje je sastavila bl. Marija Propetoga u želji da što je moguće više zaživi slavljenje nebeskoga Oca – započeli smo duhovnu pripravu. Župnik je govorio o tome kako je Isus poslao svoje učenike da pripreme narod na njegov dolazak. A kad su mu radosni pripovijedali o tomu kako su liječili bolesne i izgonili zloduhe, Isus im govori da se trebaju još više radovati tomu što su im imena zapisana na nebesima. I bl. Marija Propetoga prihvaća Isusov poziv i poslanje i ide među najpotrebnije govoreći im o Božjoj ljubavi. U slavlju drugoga dana molili smo kronicu, s blaženičinim razmišljanjima o pojedinim otajstvima. Govoreći o predstojniku sinagoge Jairu koji je došao k Isusu da ga moli za svoju kćer, župnik nam je ukazao na bl. Mariju Propetoga koja je znala doći k Isusu s raznim molbama i dopuštala mu da on dođe k njoj. Zapitao nas je jesmo li mi spremni dopustiti Isusu da dođe k nama. Treći smo dan dali hvalopoj Bogu uz blaženičin »Kantik hvale Bogu Stvoritelju«, nakon čega smo molili litanije bl. Marije Propetoga. Župnik nas je pozvao da molimo za svećenička i redovnička zvanja, a posebice za to da se mladi ne boje odazvati tom pozivu. Naša blaženica svjedoči da u nepoznato ide s velikim povjerenjem u Boga i da prihvaća brinuti se o najmanjima i najpotrebnijima.

Misu spomendana slavili smo uz sudjelovanje djece iz vrtića »Marija Petković« i njihovih

roditelja, kao i onih koji su ga prije pohađali. Župnik se zapitao jesmo li kao vjernici ponosni na to što imamo blaženicu iz svoga naroda i jesmo li zahvalni Bogu što iz naše sredine podiže svece i blaženike po čijem zagovoru primamo tolike milosti. Potaknuo je roditelje da ostanu vjerni svome pozivu primajući dar novoga života u svojoj djeci.

Na kraju misnoga slavlja djeca su izvela recitacije i pjesme blaženici u čast što su s njima pripremile s. M. Helena Bakula i odgojiteljice, a predvodili su i liturgijsko pjevanje.

s. M. Irena Bajan

Plina – Stablina (Ploče)

U župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Stablina trodnevnicom smo se pripravljali na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. U župnoj crkvi Gospe Fatimske ispred oltara je postavljena blaženičina slika, a poslije poprične molitve na nedjeljnoj misi, koju je predslavio naš župnik fra Kristijan Perković, djeca su izvela igrokaz o blaženici. Time su podsjetili župljane, koji su veliki štovatelji naše blaženice, na njezino podrijetlo iz Blata i opredjeljenje za Boga, da živi Isusove dvije zapovijedi ljubavi prema Bogu i čovjeku. Oslonjena na iskustvo Božje ljubavi i milosrđa u svom životu, blaženica je sa svojim sestrama utjelovila ljubav prema siromasima, bolesnima i djeci, prvo u rodnom Blatu, a potom u raznim mjestima tadašnje države i uskoro u više zemalja Južne Amerike, kao i u nekoliko europskih zemalja. Djeca su otpjevala blaženici posvećenu pjesmu »Biseru iz maloga Blata«.

Na misi spomendana liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor Gospe Fatimske, a vjernici su imali prigodu častiti relikvije bl. Marije Propetoga i moliti je za zagovor u svojim potrebama. Na sudjelovanju u slavlju i svakoj pomoći u njegovoj pripremi zahvalila je s. M. Angelina Tokić. Također je zahvalila i na pomoći u prikupljanju maslinovih grančica za Cvjetnicu koje su poslane u nekoliko župa, a tako dobiveni prilozi su darovani Zakladi »Marija Petković« koja se skrbi za siromašniju djecu i obitelji. Slavlje se nastavilo na domjenku ispred crkve koji su sa sestrama pripremili velikodušni župljani. Neka nam bl. Marija Propetoga bude zagovornica u svim potrebama da živeti ljubav prema Bogu i bližnjemu postignemo svoju svetost i dospijemo u blaženu vječnost.

s. M. Angelina Tokić

Split

U župnoj crkvi Marije Pomoćnice na Kmanu u Splitu imali smo trodnevnu duhovnu pripravu za spomendan bl. Marije Propetoga. Prije euharistijskoga slavlja molili smo krunicu s blaženičinim razmatranjima o otajstvima i njezine »Hvale i zazive nebeskom Ocu«. Misu prvoga dana predslavio je naš župnik don Mario Bobić, a pjevao je zbor mladih »Gloria«, dok je don Ivan Marijanović predslavio mise drugoga i trećega dana, uz pjevanje župnoga zbora. Propovjednici su govorili o blaženičinu životu i njezinoj skrbi za najsiriromašnije, posebice za sirotnu djecu zbog kojih je išla i u prošnju hrane po Slavoniji i Vojvodini. Ta ju je velikodušnost odvela i u misije u zemlje Južne Amerike. I misu spomendana predslavio je don Marijanović, a pjevanje su predvodila djeca. Govoreći o bogatom mladiću iz evanđelja, koji se nije mogao odreći svoga bogatstva da bi pošao za Isusom, misnik je oslikao bl. Mariju Propetoga koja se odrekla obiteljskoga bogatstva da bi služila najmanjima jer je u njima gledala samoga Isusa.

Poslije pričesti djevojčica Blanka Ivanišević otpjevala je pjesmu »Njega si slijedit pošla« skladateljice Meri Cetinić i tako potaknula na štovanje blaženice i na molitvu za njezin zagovor. Djece iz vrtića »Marija Petković« recitacijom i pjesmama o blaženici osvojila su srca sudionika slavlja.

s. M. Bosiljka Halužan

Subotica

U župi sv. Roka u Subotici svečano je proslavljen spomendan suzaštitnice župe bl. Marije Propetoga, a sestre Družbe Kćeri Milosrđa, koje u ovoj župi djeluju više od stoljeća, proslavile su dan svoje utemeljiteljice. I dva vrtića u Subotici, jedan u našoj župi a drugi u župi Marije Majke Crkve, nose blaženičino ime i stoga radosno sudjeluju u ovome slavlju. Blaženica uvijek okuplja djecu oko sebe, kako u rodnom Blatu na Korčuli, tako i u Subotici u kojoj je i boravila više puta, a ona rado mole njezin zagovor kod Boga.

Misno slavlje predslavio je preč. Mihael Sokol, svećenik beogradske nadbiskupije, sa svećenicima i redovnicima subotičke biskupije, a u propovijedi je kazao da su kršćani u svom zemaljskom životu pozvani biti skromni i ponizni, ali da se trebaju pobrinuti i za ono materijalno što je potrebno za svagdanji život, ali se ne dati time zarobiti. Redovnici koji su položili zavjet siromaštva, čistoće i poslušnosti najbolje znaju da je upravo bogatstvo ono što može spustavati na putu k svetosti. Bogat je onaj tko bogatstvo – ako ga ima na ovoj zemlji – zna dijeliti s drugima, darivati ga i njime upravljati na pravi način. Kad je blaženica dolazila u našu plodnu ravnicu da prosi hranu za sirotu djecu u Blatu, ovdašnji su ljudi tada prepoznali da mogu od onoga što imaju dati i drugima. I na nama je starijima upravo ta odgovornost da se mlađi danas nauče biti otvoreni za potrebe drugih, da djecu odgojimo da budu vedri, zdravi i veseli ljudi u ovome svijetu, ali puni ljubavi za drugoga.

Na kraju svete mise djeca su zapjevala pjesmu posvećenu blaženici – »Marijo Majko, propetoga Krista«, a vjernici su imali prigodu iskazati štovanje blaženičinih relikvijama. Misom spomendana završena je i devetnica koju su slavili vjernici ove župe, uz sudjelovanje mnogih blaženičinih štovatelja iz grada i okolice.

vlč. Andrija Anišić

Valpovo

Župa Bezgrešnoga Začeca Blažene Djevice Marije u Valpovu slavila je trodnevnicu uoči spomendana bl. Marije Propetoga i u tom trodnevlju promišljala o bogoslovnim krepostima vjere, nade i ljubavi. Nakon promišljanja o svakoj od tih kreposti, koja je pripremila s. M. Zrinka Vuković, slijedila je molitva krunicе s nakanom za dotičnu krepost te litanije bl. Mariji Propetoga. Predslavitelji misnoga slavlja svakoga su dana nastavljali promišljati o dotičnoj kreposti: župnik u Milanovcu vlč. Robert Medved, dr. sc. Davor Vuković, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu te župni vikar u Valpovu vlč. Mihael Macanić. Nakon svete mise vjernici su imali prigodu za čašćenje blaženičinih relikvija.

Prije svete mise spomendana s. Zrinka je pripremila razmatranje o nebeskom Ocu, a potom smo molili »Hvale i zazive vječnom Ocu« koje je sastavila bl. Marija Propetoga. Svetu je misu predslavio vlč. Medved, u zajedništvu s fra Markom Neretljakom, gvardijanom i župnikom župe sv. Josipa Radnika u Belišću i vlč. Macanićem. Govorio je o bl. Mariji Propetoga kao ženi koja je ušla u životnu igru s Isusom i odigrala utakmicu svoga života. Krijepila se i jala u svagdanjoj euharistiji koja joj je bila središte života i putokaz u duhovnome hodu. Uvijek je svoje sestre poticala da idu k Isusu u euharistiji. Pričest u svetoj misi nije samo primanje Tijela Kristova, nego i sjedinjenje s njim, poziv na unutarnju preobrazbu tako da ljubimo ono što on ljubi, da hoćemo ono što on hoće. Svojim sestrama bl. Marija Propetoga je govorila: »Kad ne znaš što činiti – idi Isusu. Kad nemaš riječi – sjedi pred njim. Kad ti je srce u nemiru – ostani kod njegovih nogu.« To je i nama uvijek poziv da dođemo k Isusu. Predslavitelj nas je potaknuo na osobniji odnos s Kristom i prema

bližnjima – da izaberemo barem jedan radni dan za dolazak na misu, da barem mjesečno odemo na klanjanje pred Presvetim i da barem na neki način iskažemo milosrđe prema bližnjima.

Sveta misa je završila svečanim blagoslovom s blaženičinim relikvijama, a slavlje se nastavilo uz agape.

Blaženka Škrlec, župna dopisnica

Zadar

U svečanom ozračju molitve i zahvalnosti, u svetištu sv. Šime u Zadru proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga, prve hrvatske blaženice rođene na tlu današnje Hrvatske. Misno je slavlje predvodio župnik don Damir Šehić, koji je istaknuo blaženičinu duhovnu veličinu i njezinu predanost Bogu u djelima milosrđa, osobito prema siromašnima i djeci. Životom je posvjedočila snagu Evanđelja. Bila je žena duboke vjere, misionarka milosrđa, utemeljiteljica Družbe Kćeri Milosrđa, čije su sestre dugo djelovale i u ovoj župi i svetištu. Ona je znak nade u svijetu koji često zaboravlja na najpotrebnije. Pozvao je vjernike da u blaženici prepoznaju uzor kršćanske ljubavi, ali i poticaj na osobnu molitvu i povjerenje u Božje milosrđe.

Nakon euharistijskoga slavlja vjernici su mogli štovati blaženičine relikvije i pred njima se zadržati u osobnoj molitvi i zahvali za njezin zagovor. Župnik je tom prigodom potaknuo vjernike da redovito mole blaženičin zagovor u svojim životnim poteškoćama i šire pobožnost prema njoj.

Tako je spomendan bl. Marije Propetoga i ove godine u Zadru proslavljen jednostavno, ali vjernički duboko, u ozračju zajedništva i pouzdanja u Božju prisutnost po njezinu zagovoru.

s. M. Viktorija Gadža

Zagreb – Šestine

Župa sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama proslavila je spomendan bl. Marije Propetoga, čemu je prethodila trodnevna duhovna priprava. Misna je slavlja predvodio šestinski župnik vlč. Robert Šreter, u suslavlju s mons. Encom Rodinisom. Propovijedao je o blaženičinoj vjeri, o otajstvu križa u njezinu životu i o čvrstoj povezanosti s nebeskim Ocem. Njezina spremnost da se odrekne vlastitih želja i potpuno preda Božjoj volji, urodila je plodom, a po njezinoj čvrstoj vjeri Bog je činio čudesa koja su i danas moguća onome tko vjeruje. Stoga je blaženičine štovatelje pozvao da budu ljudi vjere. Igrokazom »Oluja na moru« djeca i mladi su oživjeli događaj kada je Bog po blaženičinoj čvrstoj vjeri smirio pogibeljnu morsku oluju i sačuvao nju i njezine suputnike. Poruka je jasna: Bog ne ostavlja one koji se u njega uzdaju. Marija Propetoga sestre poučava o križu: »Neka vam ništa ne bude važnije od križa. Kao znak svoje ljubavi, nosite taj križ uvijek sa sobom, na svom srcu.« Često zaboravljamo na križ, a on je najveća kršćanska svetinja. Mariji Propetoga toliko je važan i svet da je željela zvati se po njemu i to joj se čudesno ispunilo kad joj je dano to ime pri redovničkom zavjetovanju. Drugoga dana priprave pročitano je razmatranje bl. Marije Propetoga o sv. Mariji Magdaleni, uz filmski prikaz života te velike svete. Trećega dana priprave župnik je govorio o vremenu koje nam je darovano i kako smo odgovorni za njegovo ispravno korištenje, a sve na temelju blaženičnih poukama o tomu: »Ako ne koristimo vrijeme dobro, u službi nebeskoga Oca, krivci smo, krademo Bogu vrijeme. Naprotiv, ako dobro upotrijebimo vrijeme, možemo tko zna koliko duša spasiti.« Vrijeme nam je od Boga darovano za činjenje dobra, ono je dragocjeno i trebamo ga savjesno koristiti. Premijerno je prikazan vi-

deo spot s pjesmom »Propetoga, kćeri vjerna« koja sažima blaženičin život, a izvode je šestinski Poslanici Milosrđa o svojoj petoj obljetnici. Liturgijsko pjevanje sve dane predvodili su župni i dječji zbor te zbor mladih.

Slavlje spomendana započelo je pjesmom i recitacijom o blaženici u izvedbi djece zagrebačkog vrtića »Marija Petković«, uz glazbenu pratnju s. M. Lucije Juričić. Liturgijsko pjevanje predvodio župni zbor pod vodstvom maestra Božidara Ljubenka. Župnik je pozvao na molitvu zahvale Bogu što je hrvatskom narodu i Crkvi podario ovako svetu ženu, moleći njezin zagovor da i nadalje s ljubavlju bdije nad svojim sestrama, Šestinama i hrvatskim narodom. Tragom blaženičinih zapisa istaknuo je da je prva i osnovna zadaća svakog čovjeka rad

na vlastitom posvećenju. Tek tada su moguća milosrdna djela i privlačenje duša Bogu, ako na umu imamo tri načela: ljubav, poniznost i volju Božju. Slavlje se nastavilo u obližnjem samostanu sestara Družbe Kćeri Milosrđa u ugodnu druženju.

Nataša Vujić, Poslanica Milosrđa

Zagreb – Trešnjevka

Spomendan bl. Marije Propetoga proslavljen je u župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je ovogodišnji mladomisnik isusovac Mate Žaja uz našega župnika Damira Ocvirka i župnoga vikara Matu Cikoju, te asistenciju đakona Ilije Nikolića. U slavlju su sudjelovali Poslanici Milosrđa koji se nadahnjuju životom bl. Marije Propetoga, zajedno s udruženim članovima župnoga mješovitog zbora i zbora gospođa. Župnik Ocvirk je izrazio dobrodošlicu mladomisniku i hodočasnici iz Zaprešića, članovima Udruge »Stepinčeva oaza mira« i njihovu predsjedniku đakonu Iliji Nikoliću. Istaknuo je da posljednjih deset godina euharistijska slavlja spomendana i pripreve na nj predvode mladomisnici koji tako upoznaju blaženicu i stavljaju se u njezinu duhovnu zaštitu. Ovogodišnji je mladomisnik kao mlad liječnik nakon završene Medicinskoga fakulteta prvu službu dobio u blaženičinu rodnom mjestu Blatu. U svojoj je propovijedi izdvojio dvoje što ga povezuje s blaženicom, a to su ljubav prema siromasima i pobožnost prema Bogu Ocu. Rekao je da Bog Otac gleda nas ljude i brine se za nas. Zato nam šalje svoga Sina, najvrjednije što ima. Blaženica je uvidjela da ljudi često imaju pogrešnu sliku o Bogu Ocu kada ga promatraju kao suca koji je strog i kojega se treba bojati. Ali po tomu što za nas daje svoga Sina, spoznajemo da nas neiz-

mjerno ljubi kao svoje sinove i kćeri. Pred Bogom Ocem svi smo maleni, svi smo siromašni, svi smo gladni Boga. Zato nam daje da ga blagujemo u euharistiji, u tijelu i krvi njegova Sina. Isus je došao da nas odvede k Bogu Ocu. U molitvi Očenaša kažemo da nam je Bog Otac. On nas čuje i govori nama: Ti si moj sin! Ti si moja kći!

Voditeljica Poslanika Milosrđa s. M. Jasna Crnković zahvalila je mladomisniku na euharistijskom slavlju. Budući da Poslanici Milosrđa ove godine navršavaju 20 godina postojanja u našoj župi, župnik je najavio prigodnu proslavu u jesen. Mladomisnik je podijelio svoj mladomisnički blagoslov, a vjernici su mogli častiti relikvije bl. Marije Propetoga. Proslavi spomendana prethodila je trodnevna duhovna priprava koju su vodili naš župnik i župni vikar. Prije euharistijskih slavlja Poslanici Milosrđa molili su Gospinu krunicu i litanije bl. Mariji Propetoga, a euharistijska su slavlja bila protkana pjesmama posvećenima blaženici.

Nevenka Došen, Poslanica Milosrđa

Zagreb – Trnovčica

U župi Blažene Djevice Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea u zagrebačkoj Trnovčici proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga s trodnevnom duhovnom obnovom. Prije misnih slavlja molili smo krunicu uz blaženičina promišljanja o otajstvima, litanije blaženici i molitvu za njezin zagovor. Naša župljanka Ana Crnjac i ove se godine pobrinula da uz oltar bude izložena i ukrašena blaženičina slika. Njezinom upornošću i mudrim vodstvom našega prvog župnika p. Andrzeja Woska, SCJ u župnoj je crkvi postavljen reljef s blaženičinim relikvijama koji svakodnevno časte mnogi župljani. U našoj župi djeluju oci

dehonijanci – Družba svećenika Srca Isusova (SCJ) pa se osobito časti Presveto Srce Isusovo, a blaženica je žarko promicala tu pobožnost pa je i u pravila Družbe Kćeri Milosrđa utkala svakodnevnu posvetu Srcu Isusovu, svečanu deveticu pred svetkovinu Srca Isusova, pobožnost prvih petaka te molitvu Zlatne krunice i litanija Srca Isusova u mjesecu lipnju.

Hrvatska provincija Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa za ovo nam je prigodu ustupila nabožne predmete vezano uz blaženicu, a po-

sebice izdanja iz njezine pisane ostavštine, što naši župljani rado nabavljaju da još više budu povezani s bl. Marijom Propetoga i njezinim sestrama.

Misu spomendana predslavio je naš župnik p. Mirko Sadak, SCJ koji je podsjetio na govor pape Ivana Pavao II. u Dubrovniku 6. lipnja 2003. kad je Mariju Propetoga proglasio blaženom. Bio je to papin treći pohod Hrvatskoj u kojem nam je darovao novu blaženicu za uzor u nasljedovanju Krista, u njegovoj ljubavi i dobroti po djelima milosrđa prema najpotrebnijima. Neka nas bl. Marija Propetoga zagovara u Boga, a mi ćemo moliti za njezino proglašenje svetom.

Marija Vuković

Zemunik

U župi Kraljice mira u Zemunik uoči spomendana bl. Marije Propetoga imali smo trodnevnu pripremu koju je vodio naš župnik don Gašpar Dodik i propovijedao nam o blaženičinu slijedenju Isusova poziva. Sve je ostavila da njega slijedi. Uzela je svoj križ i za njim išla, čineći djela milosrđa siromašnima i potrebitima. Njezin odaziv izvire iz krštenja kojim su svi krštenici pozvani slijediti Krista, čineći dobro svima na svom životnom putu. Blaženičin je život poticaj svima nama koji smo primili krštenje da se ne oglušimo na taj Kristov poziv, nego da ga odano slijedimo u okolnostima svoga života.

Liturgijsko je pjevanje na misi spomendana predvodio župni zbor pod vodstvom s. M. Vladislave Terzić koja je s djecom pripremila i prigodan recital posvećen blaženici, što je vidno ganulo mnoga vjernička srca. Poslije misnoga slavlja radosno se zajedništvo nastavilo u župnoj dvorani.

s. M. Fatima Kršlović

Misije u srcu blaženičine duhovne kćeri

**Razgovor sa s. M. Julianom Beretić,
uoči njezina odlaska u misije**

Kako je tekao Vaš životni put do Družbe Kćeri Milosrđa?

Rođena sam 6. kolovoza 1984. u Bobingenu, u Bavarskoj (Njemačka), kao drugo od troje djece Josipa Beretića i Margite rođ. Jurišić. Odrasla sam uz sestru Marinu i brata Luku, u obitelji u kojoj su vjera, glazba i međusobna bliskost imali važno mjesto u svakodnevnom životu. Glazba me pratila od najranijega djetinjstva. Svirala sam blokflautu (alt i tenor), mandolinu, klavir, a posebno mi je priraslo srcu violončelo. Pohađala sam glazbenu gimnaziju pa sam uz školovanje svirala u nekim komornim i simfonijskim orkestrima. Godine 2004. maturirala sam iz violončela. Već u osmom razredu doživjela sam prvi dublji susret s Božjim pozivom. Posebno me dirnula proslava 25. obljetnice svećeničkog ređenja moga strica mons. Stjepana Beretića, svećenika subotičke biskupije i redovnički život sestara Družbe Naše Gospe koje su djelovale u njegovoj župi. Iako me život različito usmjeravao, u predzadnjem razredu gimnazije ponovno se u meni rodila snažna čežnja za posvećenim životom. Moji roditelji u početku nisu mogli razumjeti tu odluku, no ja sam osjećala da moram slijediti ono što mi srce govori. U Družbi Kćeri Milosrđa prepozna-

la sam jednostavnost, radost i dubinu evanđeoskoga života. Moj otac, iako suzdržan, u tišini mi je dao svoj blagoslov – dar koji mi je bio posebno dragocjen, osobito nakon njegove smrti 2004. godine. Upravo te godine, na blagdan sv. Franje, započela sam svoj redovnički put u Dubrovniku.

Korijeni moje duhovne povezanosti s Družbom sežu još dublje. Moji roditelji potječu iz Sombora, gdje su u župi sv. Križa djelovale sestre Kćeri Milosrđa. Moja majka je kao djevojka pjevala u zboru koji je vodila s. M. Vladislava Terzić, a i otac je bio aktivan u župi. I nakon preseljenja u Njemačku, ta je veza s Družbom ostala živa – osobito za posjeta u vrijeme godišnjih odmora. Nakon 1991. godine više nismo išli u Sombor, ali smo imali kuću u Zadru, a s. Vladislava je tada bila premještena u obližnji Zemunik. Ondje smo je često posjećivali, i

upravo u tim druženjima pobliže sam upoznala Družbu Kćeri Milosrđa i, malo-pomalo, otkrivala svoje mjesto u njoj. Mnogi me s čuđenjem pitaju kako to da sam pristupila baš hrvatskoj redovničkoj družbi, s obzirom na to da sam odrasla u Njemačkoj, gdje sam još u vrtiću upoznala sestre Marije Pomoćnice. S njima sam odmalena bila uključena u razna duhovna događanja i oratorije, a poslije sam srednjoškolske dane provela u gimnaziji koju su vodile sestre franjevke Marije Zvijezde. U našoj Hrvatskoj katoličkoj misiji djelovale su školske sestre franjevke. Ipak, kad sam prvi put susrela Družbu Kćeri Milosrđa, dogodilo se nešto drukčije – srce je prepoznalo dom. Nešto me u životopisu naše majke utemeljiteljice bl. Marije Propetoga duboko dirnulo. U njezinu sam životu prepoznala dijelove vlastitoga traženja i čežnji. Bila mi je bliska – jednostavna, a snažna u vjeri, tiha, a duboka. Osim toga, osvojile su me sestre same – radosna prisutnost, srdačnost i radnost. Nije to bila samo vanjska aktivnost, nego nutarnji žar koji se osjećao u svakom susretu s njima. Upravo ta njihova svakodnevna radost u služenju, u malenosti i jednostavnosti, učvrstila je moj osjećaj da tu pripadam. Taj poziv bio je dar koji sam s vremenom prepoznala kao put koji mi je Bog namijenio.

U kojim ste družbinim zajednicama dosad živjeli i koje ste službe imali?

Svoj redovnički put započela sam 4. listopada 2004. godine te prošla kandidatstvo i postulantat u samostanu u Dubrovniku. Novicijat sam započela 8. prosinca 2005. u Fonte Nuova, nedaleko od Rima, a prve redovničke zavjete položila sam 8. prosinca 2007. u Kući matici u Blatu. Doživotne sam zavjete dala 6. kolovoza 2013. godine.

Tijekom formacije 2008. godine započela sam katehetski studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a potom nastavila filozofsko-teološki studij i diplomirala na Papinskom sveučilištu Antonianum u Rimu 2014. godine. Uz već spomenute dvije zajednice služila sam u zajednicama u Novskoj, Zagrebu, Rimu, Blatu i Valpovu. U Blatu sam djelovala kao vjeroučiteljica u Osnovnoj školi Blato, gdje sam predavala učenicima od 1. do 5. razreda, vodila župne zborove te dječju dobrotvornu radionicu Biseri Očeva milosrđa. Od rujna 2022. nastavila sam katehetski i pastoralni rad kao vjeroučiteljica u Osnovnoj školi Matije Petra Katančića u Valpovu, uz aktivno sudjelovanje u župnom životu.

Uz to mi je od 2015. godine bila povjerenja služba odgojiteljice kandidatica i postulantica Hrvatske provincije Krista Kralja, a bila sam od 2019. i savjetnica provincijalne predstojnice. Od 2019. godine bila sam glavna urednice glasila svetišta bl. Marije Propetog Isusa Petković Tebi Majko. Danas se, s dubokom zahvalnošću u srcu, nalazim na pragu novoga poglavlja – pripreme za misijsko poslanje u Peru. Vjerujem da me je svaka zajednica i svaka služba redovničkoga puta tiho i strpljivo oblikovala i pripremala za ovaj korak – da budem znak Božje blizine kamo god me Družba šalje i kamo me Gospodin zove.

Što Vam znači bl. Marija Propetoga?

Za mene bl. Marija Propetoga nije samo utemeljiteljica Družbe kojoj pripadam, već je i moja duhovna majka, čija me prisutnost i karizma prate od samih početaka moga poziva. Još od trenutka kada sam prvi put pročitala njezin životopis i autobiografiju, osjetila sam da je Bog upravo po njoj progovorio momu srcu. Njezina jednostavnost, tišina, duboka poslušnost Božjoj volji i milosrdna blizina malenima – sve to me duboko dirnulo i nadahnulo. Po njoj sam pronašla put do Družbe, jer uistinu osjećam kako me ona duhovno privukla i dovela upravo tamo gdje me Gospodin želi. U njezinu životu prepoznajem dio svoga vlastitoga puta: traženje, borbu s nerazumijevanjem, čežnju za Bogom, osluškiivanje u tišini i želju za služenjem najslabijima. Posebno me dira njezin jednostavan odgovor na Božji poziv: »Ako hoćeš, ostavi sve i slijedi me!« Njezin odgovor nije ostao samo na riječima, već se pretvorio u djelatnu ljubav – i prema Bogu i prema čovjeku. Kada promišljam svoj poziv i odlazak u misije, ona mi je poput duhovne majke koja me nježno, ali postojano vodi, ne namećući se, već s velikim pouzdanjem u Očevu providnost. Naučila me da svetost nije u izvanrednim djelima, nego u vjernosti svakodnevnim, malim koracima ljubavi i predanja. Njezin život svjedoči da se Božja volja ne ostvaruje uvijek onako kako mi želimo, nego u poslušnosti, slu-

ženju, pa i trpljenju. U trenucima svojih sumnji i slabosti često nalazim snagu u njezinim riječima i djelovanju. U njoj sam pronašla uzor žene koja je znala ljubiti bez straha od boli i usamljenosti, jer je cijelim srcem pripadala Bogu. Ona me ohrabruje da budem hrabrija, jednostavnija, bliža malenima i da u svemu tražim samo jedno – volju Božju. Zahvalna sam što mogu svoje redovničko poslanje živjeti u njezinoj Družbi, na putu milosrđa koji je ona pokrenula. Kao što je vodila svoje prve sestre, vjerujem da tako prati i mene danas, kao i sve one koji žele ljubiti Boga u malenima.

Kada se u Vašem srcu počeo buditi poziv misionarke?

Poziv misionarke u mom srcu počeo se buditi već samim ulaskom u Družbu Kćeri Milosrđa 2004. godine. Od početka sam osjećala da moje služenje neće biti ograničeno samo na Hrvatsku, nego ondje gdje me Družba bude trebala – pa i u dalekim zemljama. To mi je bilo sasvim prirodno, jer sam u Družbu ušla sa svijesću da je ona univerzalna, da sestre djeluju na različitim kontinentima i da svaka od nas može biti poslana tamo gdje je najpotrebnije. Taj osjećaj i raspoloženje za misije još se više produbio kad sam boravila u Rimu i radila na pripremi albuma nakon pohoda vrhovne predstojnice M. Emile Barbarić. Tada sam se na poseban način uživjela u život i djelovanje naših zajednica u misijskim krajevima – činilo mi se kao da sam i sama već bila među njima. Puno sam ispitala o djelovanju sestara, ne samo zato što je to bio dio posla, nego zato što me sve to iskreno zanimalo i doticalo. Na župama sam s djecom rado uvježbavala misijske igrokaze, govorila im o misionarima i misijama, te s njima sudjelovala u prikupljanju pomoći za naše misijske zajednice u Peruu i na Kubi. Sve to bio je konkretan izraz onoga što je u meni već tinjalo – želje da i sama

budem dijelom toga poslanja. Tu svoju čežnju sam i konkretno izrazila – tri puta sam pisala molbu vrhovnoj predstojnici, 2013. i 2017. godine te sada nedavno u siječnju 2024. Također sam pohađala tečaj za misionare pri Papinskom sveučilištu Salesiana u Rimu 2014. godine, kao pripremu za buduće misijsko djelovanje, jer sam 2015. godine trebala poći u misije u Kongo. U meni i danas živi ta duboka otvorenost za misije – kao poziv koji me godinama tiho nadahnjivao, oblikovao i nosio. Sada, dok se pripremam krenuti u Peru, osjećam kako se taj poziv počinje pretakati u stvarnost. U srcu nosim zahvalnost što ću uskoro smjeti biti dijelom života ljudi ondje – dijeliti njihovu radost, trpljenje i vjeru – te konkretno svjedočiti Božje milosrđe u tom dalekom, ali već sada srcu bliskom dijelu svijeta.

U koje mjesto idete kao misionarka i što Vas tamo čeka?

Idem u Peru, u biskupiju Carabayllo, smještenu u sjevernom dijelu glavnoga grada Lime. To je mlada, dinamična biskupija koju je 1996. osnovao papa Ivan Pavao II., a danas njome upravlja biskup Neri Menor Vargas. Družba Kćeri Milosrđa ondje je prisutna već više od 70 godina, a osobito djeluje u mjestu Puente Piedra, gdje se i ja priključujem misijskom djelovanju. U Puente Piedra naše sestre vode siro-

tište u kojem boravi oko osamdeset djevojčica, kao i obrazovne ustanove koje pohađa oko desetsto učenika – od vrtića do strukovne škole. Ondje djeluju i učitelji koji su nekoć i sami bili učenici škole »Nuestra Señora de la Misericordia«, koju su osnovale naše sestre. Usto, Družba u istom mjestu vodi blagovalište u kojem se svakodnevno priprema hrana za oko 90 djece i isto toliko odraslih. Zajednica je živa, siromašna, ali ispunjena nadom i otvorenosti za evanđelje. Tamo ću kao misionarka biti uključena u odgojno-obrazovni, karitativni i pastoralni rad – s djecom, mladima i odraslima. Trebala bih, zajedno s još jednom osobom, preuzeti brigu o skupini djevojčica iz sirotišta, a ujedno i predavati glazbu – čemu se na poseban način radujem jer mogu povezati dar koji sam primila s poslanjem koje mi je povjereno. Ono što me tamo čeka nije samo služba, nego i poziv da svakodnevno svjedočim Božje milosrđe – u jednostavnosti, blizini i konkretnosti života.

Kako ste doživjeli primanje misijskoga križa u župi sv. Mirka u Šestinama?

Primanje misijskoga križa u župi sv. Mirka u Šestinama za mene je bilo duboko i dirljivo iskustvo. Iako sam u početku željela da to bude skromno, tiho slavlje u našoj samostanskoj kapelici, u razgovoru s vrhovnom i provincijalnom predstojnicom odlučile smo da bi bilo lijepo održati ga u župnoj crkvi u Šestinama gdje je naša najbrojnija zajednica u Hrvatskoj. I premda nisam htjela da bude veliko slavlje, na kraju se dogodilo upravo suprotno: mnogi su došli, ne samo sestre iz naše družbe, već i brojni vjernici, prijatelji i suradnici. I baš mi je drago što je tako bilo. Osjećala sam zajedništvo, potporu i toplinu – ne kao nešto izvanjsko, već kao stvarnu prisutnost Duha Božjega koji nas okuplja i povezuje. Najdublji trenutak bio je kada sam primila križ iz ruku biskupa Ivana Štironje

Što biste poručili čitateljima Tebi Majko i blaženičinim štovateljima?

Iz dubine srca želim vam poručiti koliko nas život i svjedočanstvo vjere naše blaženice mogu nadahnuti da svakoga dana koračamo putem ljubavi, milosrđa i potpunoga predanja Bogu. Blažena Marija Propetoga nije bila savršena osoba, no njezina vjera i povjerenje u Božju providnost bili su joj snaga da služi s radošću, posebno malenima među nama. Ova jubilara godina, godina nade, posebna je prigoda da se podsjetimo na njezin nježan, a čvrst duh koji nas potiče da se ne bojimo vlastitih slabosti, nego da ih predajemo Bogu koji nas ljubi bezuvjetno. Neka nas njezina ljubav prema Isusu i blišnjima nadahne da u svojim životima činimo male, ali odlučne korake prema svetosti i služenju. Pozivam vas da s punim povjerenjem otvorite srce njezinu zagovoru i da je prizivate kao svoju prijateljicu u trenucima radosti i kušnje. Njezin nas primjer uči strpljenju, jednostavnosti i milosrđu – vrijednostima koje svijet danas treba više nego ikad. Zahvaljujem vam što ste dio naše zajednice i što pratite naše glasilo. Neka nas bl. Marija Propetoga i dalje vodi, štiti i poučava kako svakodnevno pronalaziti snagu u Božjoj riječi i milosrdnoj ljubavi.

Sve za Isusa, na slavu nebeskog Oca!

Razgovarala s. M. Kristina Injić

– taj križ ne označava samo moj odlazak u Peru, nego i duboki »da« Kristu, ponovno izgovoren pred Crkvom. U tom trenutku osjećala sam zahvalnost, poniznost i mir – i veliku svijest o tome koliko je Gospodin vjeran kada zove. Taj križ nije samo znak poslanja, nego i povjerenja – da smijem nositi njegovu ljubav onima kojima me šalje. Misijski križ, koji sada nosim, za mene nije samo podsjetnik na zemlju kamo odlazim – Peru – nego i na obećanje koje sam dala: da ću svoj život, koliko god bio slab, staviti u službu Evanđelja. I da ću, poput bl. Marije Propetoga, nastojati biti blizu malenima, jednostavnima, onima koje svijet lako zaboravi, ali koje Bog nikada ne zaboravlja. To slavlje mi je ostalo duboko urezano u srce – ne zbog broja ljudi, ni zbog veličine događaja, nego zbog unutarnjeg mira i zahvalnosti koji su me preplavili. Osjećam da ne idem sama, svojom voljom, nego da me Gospodin šalje u ime svoje Crkve, u ime Družbe. Doživljam molitveno zajedništvo svih koji su toga dana stajali sa mnom. I to je snaga koju ću ponijeti – u novu zemlju, nov jezik, novu kulturu – a ipak istu Božju ljubav koja svugdje pronalazi dom. Posebno sam zahvalna sestrama iz naše zajednice u Šestinama koje su s velikom pažnjom, ljubavlju i požrtvovnošću pripremile sve za to slavlje. Osjetila sam koliko su uložile sebe – ne samo u vanjsku organizaciju, nego u molitvu, prisutnost i toplinu koju su toga dana darovale meni i svima koji su došli. Ta ljubav i zajedništvo ostaju u meni kao dragocjen dar i podrška na putu koji me čeka.

s. M. Lucija Juričić,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa

»Zaručit ću te sebi do vijeka« (Hoš 2,21)

Redovničke svečanosti u Blatu,
6. kolovoza 2025.

Redovničkim svečanostima Družbe Kćeri Milosrđa, koje se održavaju na blagdan Preobraženja Gospodnjega 6. kolovoza u Kući matičici u Blatu, prethodile su trajna formacija na Prižbi od 20. do 27. srpnja i duhovne vježbe u Blatu od 28. srpnja do 3. kolovoza. U trajnoj formaciji sestre su zajednički čitale pouke bl. Marije Propetoga iz trećega sveska »Milim sestrama« u kojem su objavljene pouke održane od 1940. do 1942. godine. Sestre su tako više upoznavale svoju majku utemeljiteljicu i u razgovoru produbljivale njezine upute da ih što

bolje ugrade u svoj život. Sestrama je duhovne vježbe vodio fra Ante Vučković, član franjevačke Provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita. Sestre su imale prigodu tjedan dana u molitvi, tišini i sabranosti osluškiivati Gospodinov glas i učiniti pregled svoga života kako bi se još više približile svome Zaručniku.

Slavlje je započelo u srijedu 6. kolovoza u osam sati kada je postulantica Marija Brkić ušla u novicijat primivši redovničko odijelo od vrhovne predstojnice M. Fides Babić. Vrhovna predstojnica je zahvalila njezinoj dosadašnjoj učiteljici s. M. Veroniki Dunatov i za njezinu novu učiteljicu imenovala s. M. Jasminku Gašparović. Glavna svečanost je počela u 10.15 procesijom iz dvorane novicijata u samostanu prema župnoj crkvi Svih svetih. Svetu misu je predslavio požeški biskup mons. Ivo Martinović, a u koncelebraciji su bili vlč. Matej Siluković, biskupov tajnik, don Željko Kovačević, župnik župe Svih svetih u Blatu, don Robert Karačić, župnik župe Gospe od Sniga u Pupnatu, don Ivo Markić, župnik župe Očišćenja Marijina u Smokvici i župe sv. Petra u Čari te don Marko Stanić, župnik župe Pomoćnice kršćana u Orebiću. Biskup je u homiliji govorio o slavlju koje potiče na radost i zahvalnost Bogu za primljene darove. Potrebno je prepoznati Božji glas poput sv. Franje kada je u crkvi

sv. Damjana čuo glas s križa: »Franjo, idi i popravi moju kuću koja, kako vidiš, sva propada.« Nakon homilije s. M. Lana Pecotić položila je doživotne zavjete u ruke vrhovne predstojnice M. Fides Babić, a zatim su s. M. Gertruda Anzulović, s. M. Ivanica Bajan, s. M. Vilma Gašpar i s. M. Agneta Juka obnovile svoje zavjete nakon 50 godina življenja vjernosti i odanosti Kristu. U misi je pjevao župni zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro. Prije završnoga blagoslova sudionici slavlja u procesiji su se uputili u svetište gdje je biskup molio za govor bl. Marije Propetoga i udijelio blagoslov. Potom je bila prigoda za štovanje blaženičinih relikvija.

Velika ženo Hrvata

Blaženice naša, Marijo Propetog,
ponos si i dika naroda hrvatskog.
Ti osnivaš družbu siromašnog Franje,
Bogu život darivaš slijedeć bijelo Janje.

*Velika ženo Hrvata, slava si rodnog Blata,
Korčule cijele si ponos, Marijo Propetog Isusa.*

Kristu služiš vjerno u svom rodnom Blatu,
pomažući svakom u nevolji bratu.
Milosrdna ljubav duhovna ti snaga,
napušteni, siročad, braća su ti draga.

Širom svijeta širiš Družbe snažne grane,
šaljuć svoje kćeri Bogu sve predane.
Gnijezdo Božje ljubavi, žarka ti je želja,
Družba da bi bila to i članica svaka.

Raspeta te ljubav vodila po svijetu,
vodeć svoje kćeri da ublaže bijedu.
Marijo Propetog, štiti nas Hrvate,
neka tvoje molitve sve nas vazda prate.

s. M. Egidija Galić,
Split, 21. lipnja 2014.

Molitva bl. Mariji Propetoga

Vječni Oče,
u svom neizmjernom milosrđu
htio si da Krist za nas
trpi sramotu križa da nas
njegovom sinovskom poslušnošću
oslobodiš od vlasti Zloga.
Udijeli nam da iskusimo žarku ljubav
prema Kristu i Crkvi
koja je obilježila život i djela
bl. Marije Propetog Isusa.
Dopusti nam
da se radujemo plodovima milosti,
koje izviru iz drveta
Spasiteljeva slavnoga križa,
da mogremo zajedno sudjelovati
u tvojoj vječnoj slavi.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr

www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Kristina Injić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Juliana Beretić,
s. M. Vlatka Bratinščak, s. M. Jasna Crnković,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima
Kršlović, s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vr-
hovne kuće u Rimu, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 6,00 Eura • BiH 12 KM • ostale
europske zemlje 12 EUR • zrakoplovne pošiljke 25
USD ili protuvrijednost u eurima

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hr-
vatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: kmilosrdja.blato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Blažena Marija Propetoga
bila je žena duboke molitve i povjerenja u Božju providnost.
Njezina duhovnost bila je usmjerena prema propetom Isusu,
čije je trpljenje i milosrđe nastojala živjeti i prenijeti drugima.

Njezina je poruka svima nama
da ljubav prema Bogu i bližnjemu
treba biti naša snaga i put prema svetosti.

*Mons. Petar Rajić, apostolski nuncij u Italiji i San Marinu
na misi blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2025.*